KARİKATÜR

AMERİKAN ÇİKLETİ!

PASİFİKTE YENİ AMERİKAN – JAPON BİRDİRBİR OYUNU...

ANKARA MEKTUBU

YENİ ÇOCUK OYUNLARI:

Babamız orta kat sofanın penceresinde gözüküp de ismimizi bağırdı mı bizde hoşafın yağı kesilirdi; o öyle bir zamandır ki, biz o sırada kendimizi unutmuş ve tamamen oyuna vermiş olurduk.

Bunlar yaşımıza göre; seke seke ben geldim, çıngırağım hoş geldin oyunundan tutun da köşe kapmaca, birdir bir, uzun eşek, uzun atlama gibi beden hareketini icap ettirenlerden veyahut beş taş gibi el ve üç taşlı dama gibi kafa oyunları idi. Bize yemeği, dersi ve hattâ ana baba korkusunu unutturan ve bizi başka bir âleme sürükliyen şeylerdi.

Var mı oyun? Yemek kimin aklına gelir, dayak kimin?.. Nihayet ucu muhterem pederin tehditli bağırışına dayanmayınca eve girmez, sofraya oturmazdık.

Biz bu oyunları bizden evvelki nesillerden aldık, bizden sonrakilere devrettik. Fakat sinema bunları değiştirdi. Harp, kovboy, gangster filmleri çocuklarda oyun sistemini değiştirdi. Evde çocuk sinemaya gitmek için izin istedi mi, avdette huzurunuzun kaçması yüzde yüz oldu. Şimdi ne ana, ne baba bağırışına kulak asan var.

Sizleri bilmem, ama evde sinema dönüşü bir üzüntü meydana getirir. Oğlan gördüğü harp ve darpları devlethanede de tatbik ederek meselâ sofayı harp meydanına, odayı soyulmuş bankalara ve bahçeyi de Meksika çöllerine benzetiyor.

Kızları olanlara dikkat ediyorum, onların da halleri pek yaman. Sayın valdenin tuvalet levazımı, işe yarar elbiseleri artık kerimenin emrindedir. Ayna önünde bin bir poz almakla geçen saatlerin her biri bir kadın artistin taklitlerile geçer.

Eğer sevenleri, uğrunda müdafaa harbi yapacakları çok olmasa şu sinema denilen şeye karşı bir hücum harbi yapacağım ama ne yapalım ki müdafaa edenleri, hattâ uğrunda can verecekleri çok.

Diyeceksiniz ki çocuğun küçükse yollama, çapkının ricasına can mı dayanır?..

TEŞRİFATÇILAR:

Eskiden hali vakti yerinde olan evlerde kapıları siyahi ağalar, yahut siyahi bacılar açar, misafirleri onlar karşılardı. Şimdi bakıyorum herkes kömürünü bahçelerine dökmüş bahçe kapıları açılınca girenleri evvelâ onlar karşılıyor.

Ne mutlu o eskilere ki siyahileri kullanacak kadar hali vakti yerinde idi ve ne mutlu bu yenilere ki hâlâ bahçe ve kömürlüğünde kömürü mevcuttur.

Bizim eve gelince, misafirlerimizi odunla karşılamaktayız. Ama siz telâş etmeyin; kömürümüz bitti de aldığımız odunları bahçede kapının arkasında istif ettik demek istiyorum.

ÇOK ŞÜKÜR:

Beyaz ekmeklere ne buyurulur? Şükür yetiştirene değil mi? Bir arkadaşım bir çingenenin ekmekle beraber katık olarak simit yediğini anlatırdı. Hani teşbihte hata olmaz; insanın bir eski ekmekten, bir de beyaz ekmekten alıp ötekine katık edeceği geliyor. Şöyle soba üstünde kızartarak tere yağile yemenizi tavsiye ederim. Alimallah cana can katıyor.

Şimdi artık tiridin, yoğurtlu kebabın, hattâ paparanın da tadı gelir; ye Mehmet ye!..

ONA DA RAZIYIZ AMA:

Sucuk dediğimiz şey ne hoş yiyecektir. Fakat bunları yemiye çok korkarım. Çünkü nasıl yapıldığı içine neler konulduğu hakkında doğrusu daima şüpheli kanaatlar taşırım.

Benim çok eskiden başımdan geçen bir vaka vardır ki her sucuk görüşte aklıma gelir; dört arkadaş bol sucuklu meze ile rakı içmiş ve yataklarımıza çekilmiştik. İkimiz bir odada, diğer ikimiz de sofada yatıyorduk. Odadaki arkadaşlardan biri gece yarısı büyük bir telâş ve gürültü ile sofaya düştü, ayakyolunu arıyordu. Baskın görmüş zanpara gibi perişan bir kılığı ve hali vardı. Sorduk, sancısı varmış. Bizde de bir seyler oluyordu. Üçüncü arkadaş vaziyeti izah etti:

— Yattım yatalı bende de bir sancı var. Sağa döndüm geçmedi, sola döndüm yine duruyor. Galiba bu sucuk bizim mahalle sakasının inatçı eşeğinden yapılmış..

Gülüştük. Fakat olur a.... Sucuk olmasına hepsi de sucuk. Fakat ne etinden ve nasıl yapılmış? Mübareği çok severim ama cesaretim yok. Kim bilir ne kadarının içlerinde hangi mahalle sakasının ihtiyar eşeği yatıyor!.

Zaparta

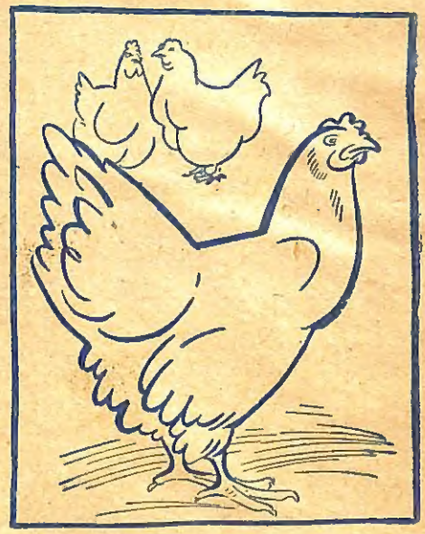

TAVUKLAR KİLO İLE SATILACAKMIŞ...

— Bakalım, kilomuz artsın diye tavukçular bize ne yutturacaklar?

— Sen, bize değil, müşterilere neler yutturacaklar onu düşün!.

No. 474 CİLT: 19 SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 25 OCAK 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

RUS ORDULARI PRUSYAYI SİLİP SÜPÜRÜRKEN:

Rusya — Prusyanın peyini sürdük.

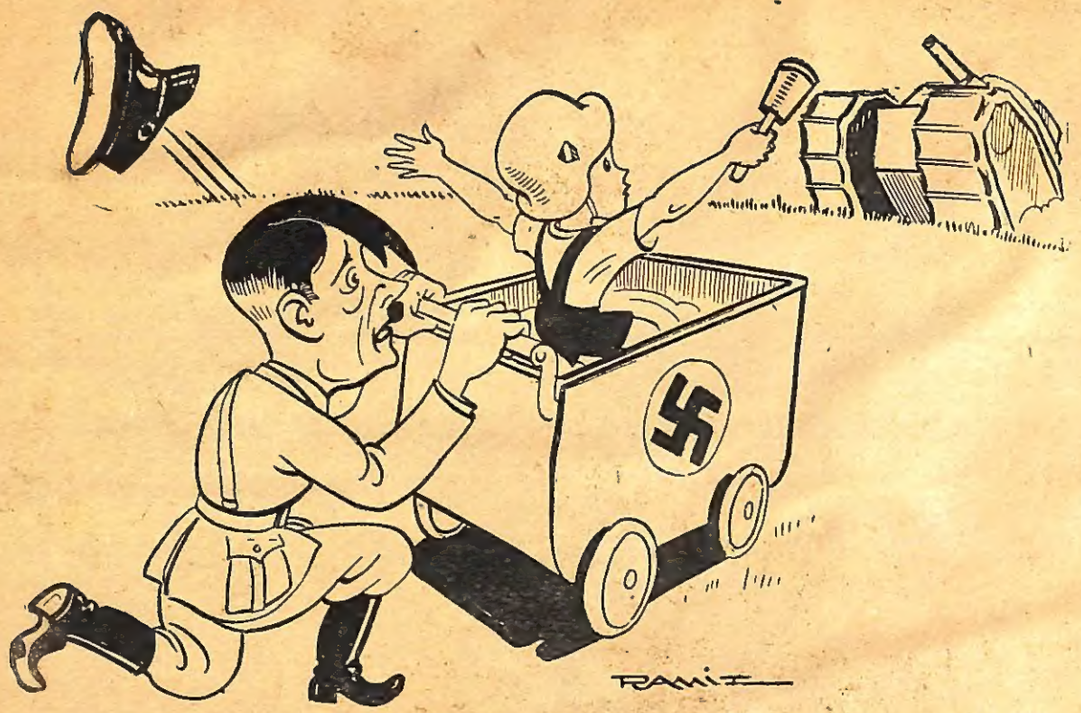

ALMANYADA 13 YAŞINDAKİ ÇOCUKLAR CEPHEYE SEVKEDİLDİ.
Hitler — Aman yavrum! Sen beni müdafaa et!..

HAFTADAN HAFTAYA

Nobel sulh ve fen mükâfatı

Harpten evvel bu aylarda ileri Avrupa memleketlerinde âlimlere, ediplere ve saireye irili ufaklı mükâfatlar dağıtılırdı ve bunların en ehemmiyetlisi galiba Nobel mükâfatı idi. Nobel mükâfatını alan bahtiyar yalnız kendine büyük bir şöhret ve oldukça önemli bir dünyalık teminile kalmaz, mensup olduğu millet ve memleketin de koltuklarını kabartır, başını göklere erdirirdi.

Nobel dünyanın en büyük silâh yapıcısı ve satıcısı imiş; muharebelerde içilen soğuk ve sıcak şahadet şerbetlerinin çoğu onun fabrikalarında hazırlanırmış. Bunların bir küçük kefaretini ödemek gayretile olmalıdır ki bu mübarek zat muhtelif mükâfatlar arasında bir de sulh mükâfatı kurmuş ve bunun her sene yer yüzünde sulh uğrunda gayret gösteren insana verilmesini vasiyet etmiştir.

Birisi geçen gün:

Bu sene de acaba sulh mükâfatı veriyorlar mı? Veriyorlarsa kime veriyorlar? diye sordu.

— Haberim yok vallahi, diye cevap verdim.

Fakat ondan ayrıldıktan sonra da kendi kendime düşünmeğe başladım:

— Ben Nobel sulh mükâfatını verecek jüri azasından olsam, bu sene reyimi acaba kime veririm? Çörçile mi, Ruzvelte mi, ikide birde yana yakıla sulh duaları yapan Papaya mı?.

Bunların sulh için bütün rahat ve huzurlarını feda ederek geceli gündüzlü didinen yüksek duygulu insanlar olduklarına şüphe yok. İlk ikisinin nutuklarının, üçüncüsünün dualarının ne dereceye kadar müessir olacağını kestirmeğe şimdiden imkân bulunamaz. Fakat ben bir tanesini biliyorum ki bu saatte sulhu her üçünden de fazla istiyor ve şimdiye kadar gelip geçmiş bütün papaları bir araya getirmek mümkün olsa dökemiyecekleri kadar göz yaşı ile Tanrısına yalvarıyor:

"— Bu muydu senden beklediğim ey ulu Tanrım! Geceleri durmadan rüyama girdin: «Ben bütün dünya topraklarını senin yüksek ırkına vakfettim. Dünyanın bütün insanları senin yüksek ırkına köle olacaktır. Dünyanın bütün meyvalarını, zerzevatlarını, deniz, kara ve havanın bütün hayvanlarını yemek sizin hakkınızdır. Öteki aşağılık milletlerin yiyecekleri şey yalnız Alman sopasıdır, yapacakları iş bu sopanın karşısında talimli maymun gibi oynamak ve yaşasın çağırmaktır. Bunun için senin bir ileri emrin kâfidir. Gök yüzünün bütün silâh ve cephanesi senin emrindedir. Fransızlar, ingilizler vesaire karşında buz gibi eriyeceklerdir.» diye beni kandırdın. Alman milletini kızgın tavada evrile çevrile kızaran balığa, beni de o tavanın sapına çevirdin. İnsan içine çıkacak yüzüm, radyo karşısında millete söyliyecek sözüm kalmadı. Vaz geçtim senin yardımından. Dünyanın etini, sütünü, zerzevatını, meyvasını kime yedirirsen yedir. Tek benim milletimi ikişer topluk Amerikan bombaları yemekten kurtar. Bana sulhu ihsan et.„

Bu duayı yapan insanın kim olduğu meydanda: Almanların aptestsiz adını anmadıkları sayın Führer!

Bu son beş senenin gürültü ve heyecanlarından sonra Hitlerin aklı – hiç olmazsa bu harbe başladığı zamanlardaki derecede – başında kalmışsa sulhun dünyada ondan büyük bir taraftarı olamıyacağına iman etmek lâzımdır. Ve işte bu sebeptendir ki ben Nobel mükâfatını verecek jüride âza olsam reyimi ondan başkasına vermezdim.

* * *

Bir sebep daha... Çörçil, Ruzvelt vesaire gibi hakikî barış dostlarının müstakbel dünya barışını kurmak için yapabilecekleri şey nihayet bir takım nizamlar koymaktan ileriye geçemiyecektir. İlerde bir takım devletler yine bir takım büyük hırs ve emellere kapılarak mızıkçılık yapmağa, el altından fırıldaklar çevirmeğe kalkar da bu nizamı bozarlarsa ne olacak? Yeniden bir harp değil mi?

Evet Çörçil, Ruzvelt vesaire barışın bir nimet olduğunu dünyaya sözle anlatan insanlardır. Halbuki Hitler harbin nasıl bir belâ olduğunu insanlara misallerle göstermiştir. Değil yalnız onun ateşile yanan, kılıcile kesilen, tankları altında ezilen ülkeler; nisbeten ondan uzakta bulunup yalnız bu ateşin serpintilerine uğrayan milletler bile bir daha harp lâkırdısını ağızlarına almağa tövbe etmişlerdir.

Hitler insanlığa bir daha aklından çıkmıyacak bir ders vermiştir. Bu itibarta Nobel sulh mükâfatına en ziyade lâyık olan odur.

* * *

— Ben çalışmıya çok hürmet eden bir adamım!
— Tevekkeli değil yanına bile yaklaşmıyorsun!

Erkek — ... Maatteessüf yarın akşamki ziyafetinize gelemiyeceğiz... Yetişmemize imkân yok... Karım *daha yeni hazırlanmağa başladı.*

TE'SİR

Bayan Melâhat bir resmini yaptırmak istiyordu. Sorup soruşturdu. Ressam Çallı İbrahimi tavsiye ettiler. Gitti, kendisinin bir yağlı boya portresini yapması için ricada bulundu. Çallı kabul etti. Bayan Melâhat de san'atkârın istediği paranın iki mislini vermeği vâdetti.

— Ancak, dedi, resmimin çok güzel olmasını isterim!

Bu şart ressamı düşündürdü. Çünkü müşterinin adından başka "melahat„ le hiç mi hiç alâkası yoktu. Dişini sıkıp:

— Peki! dedi. Güzel bir resminizi yapacağım...

Bayan koltuğa oturdu, ressam çalışmağa başladı. Fakat bir kere bile dönüp kadının yüzüne bakmadan harıl harıl çalışıyordu. Bayan meraktan çatlamak derecelerine gelmişti:

— Kuzum efendim, dedi, resmimi yapıyorsunuz ama hiç yüzüme bakmıyorsunuz!

Çallı gülümsedi:

— Resmin güzel olmasını istemediniz mi? Tesir altında kalmamak için bakmıyorum!

★

ÇOCUK

Bay o akşam eve çakır keyif geldi. Karısına o gün başından geçenleri anlatmağa başladı. Fakat sarhoşlukla olacak, söz arasında çoluk, çocuk yanında söylenilmiyecek ayıp lâflar ediyordu. Karısı onu kendine getirmek için:

— Böyle lâkırdıları çocuğun yanında söyleme ayol! dedi.

Çocuk araya girdi:

— Zararı yok anneciğim!. Ben hepsini biliyorum. Kusuruna bakma!. Belki babam da benden duymuştur!..

FAL MI?

Kalabalıktılar. Kahveler içildikten sonra meraklılardan biri fincanı ters kapadı. Onu gören başkaları da ayni işi yaptılar. Fakat ortada fala bakacak kimse yoktu. Hafifliğile meşhur bir bayan erkeklerden birine yalvardı:

— Kuzum falıma bakar mısınız?

Beriki hiç naz etmeden fincanı eline alıp söylemeğe başladı:

— Sizin bir çok sevgiliniz var! Fakat siz bunların hiç birini sevmiyorsunuz...

O ne derse kadın hayretler içinde:

— Allah allah!. Nasıl da biliyorsunuz? diye ellerini çırparak dinliyordu.

Fal faslı bittikten sonra arkadaşlarından biri, fala bakana sordu:

— Yahu sen fala da bakıyormuşsun ha?..

Beriki gülümsiyerek fısıldadı:

— Fala değil, mala bakıp söylüyorum!.

★

MESLEK İHTİSASI

Halkevinde bayanlara yemek dersi veriliyordu. Midesine meraklı bir kaç da erkek dinleyici gelmişti. Dersi veren bayan salondan çıkarken bunlardan birinin yanına sokuldu:

— Konferansı nasıl buldunuz?

— Fena değil... Ama bence içilecek veya yemek pişirilecek suların en aşağı bir saat kaynatılması lâzımdır.

— Ya... Doktor musunuz?

— Hayır, kömürcüyüm!.

ŞEYTANLA HAVVA

Bir mecliste şeytandan bahsediliyordu. Biri anlattı:

— Şeytan aslından bir melekmiş. Allah Ademi topraktan yarattıktan sonra meleklere "Bu son yarattığım, mahlûkların en şereflisidir. Hepiniz ona secde ediniz!„ demiş. Bütün melekler secde etmişler. Yalnız şeytan: "Sen beni nurdan yarattın. Balçıktan yaratılmış bir mahlûka secde edemem!„ demiş. İsyan etmiş.

Meclisteki şuh kadınlardan biri sordu:

— O zaman Havva yaratılmamış mıydı?

— Hayır!..

Bayan gülümsedi:

— Yaratılmış olsaydı onun önünde secde etmekten geri kalmazdı her halde!

Gelelim Nobelin fizik ve kimya mükâfatına; sabunu icadetmiş olan kâşif için bir rivayet vardır: Bu rivayete göre o zamanın fen akademisi şöyle bir karar vermiş:

"Şimdiye kadar çıkan bütün kâşifler bir maddenin zararını başka bir madde ile gidermişler. Halbuki sabunu icadeden bir maddeden gelen zararı yine o maddeye tazmin ettirmiş, yani yağı yağa yedirmenin kolayını bulmuştur. Bu itibarla ona çift icat nişanı vermek lâzımdır.„

Nobelin fen mükâfatını verecekler arasında bulunsam ben de bu misale dayanır: "Madem ki yağı yağa yedirmenin çaresini bulan kâşif, fen bakımından çift mükâfata lâyık görünüyor insana insan yediren insan da ayni şekilde taltif edilmelidir.„ der ve bu mükâfatı da yine Hitlere verirdim.

Karikatür

ALMANYA UÇURUMUN KENARINDA

— Mızrak çuvala sığmaz ama sen sığarsın, hele bir gir bakayım!..

YERLİ MALLAR PAZARI ÖNÜNDE:

Erkek — İki saattir peşimden geliyorsun, dilenmeğe utanmıyor musun?.
Kadın — Ben dilenmiyorum. Aynî yardım istiyorum!.

Kimse DUYMASIN

KADIN YAZISI

Yazı mütehassısına gayet karışık bir yazı getirdiler. Hiç bir kelimesini okumak kabil olmayan bu mektubu uzun uzun gözden geçirdikten sonra:

— Buldum. dedi. Bu bir kadın yazısı.

— Nereden anladınız?

— İçinde bir sürü nida işareti var.

İKİ DERT

Bayan Melâhatı tanır mısınız? Tanımıyorsanız yazık!. Tanınacak kadındır. Geçen gün arkadaşlarından birine dert yanıyordu:

— Bir erkeklerle, bir de çoraplarımla başım dertte!. dedi.

Arkadaşı sordu:

— Neden?

— Birine bakayım derken biri kaçıyor kardeş!.

YORGUNLUK

Bayana elbiselik alınacaktı. Öğleden sonra sokağa çıktılar, dükkânlar kapanıncaya kadar o mağaza senin, bu mağaza benim dolaşıp durdular. Kepenkler indikten sonra bay derin bir nefes aldı. Artık dönüş sırası gelmişti.

— Şuradan bir otobüse binelim!

Dedi. Bayan başını salladı:

— Aman çok yoruldum. Yayan yürüyelim daha iyi. Otobüse binecek halim yok!.

ÇAMDEVİREN

MIŞ, MIŞ...

Diyorlar, bu harp daha bir yıl uzayacakmış,
Harp sona erse bile sulh ümidi uzakmış!

Diyorlar, belliyormuş harbin arkasında harp:
İnsanlığın âtisi mazisinden bataklıkmış!

Harbin büyük musibet olduğuna şüphe yok,
Fakat sulhun da âfet olduğu muhakkakmış!

Hesabını inceden inceye çıkarmışlar:
Beş asırda akan kan beş yıl içinde akmış!

Kanlarla akıp giden servetleri sormayın,
Lâkin harpten en fazla ziyan gören ahlâkmış!

Kanlarla servetlerin seller gibi akması
Vurguncu esnafına yüzde bin kâr bırakmış!

İhtikâr erbabının düğün yaptığı dünya
Bugün cenazelerle dopdolu bir konakmış!

Bu konakmış bugünden yarına mirasımız,
Gelen nesiller ondan nümune alacakmış!

Almıyor, Çamdeviren bunu bir türlü aklım:
İnsan niçin bu kadar cezaya müstahakmış?.

Çamdeviren

MESLEK GAYRETİ

Profesör Doktor Fahrettin Kerim, içki aleyhinde konferans veriyordu. Bir aralık coştu:

— Dünyanın bütün içkileri denizin dibine batsın!

Diye bağırdı. Dinliyiciler arasında biri bu söze daha yüksek bir sesle cevap verdi:

— Batsın!

Konferans bittikten sonra Profesör salondan çıkarken bu ateşli dinleyiciyi yakaladı:

— Teşekkür ederim, bayım.. İçkiler denizin dibine batsın dediğim zaman sözümü tekrarlamakla bana kuvvet verdiniz. Galiba meslekdaşız.. Siz de hekim misiniz?

— Yok canım, ne hekimi dalgıçım!..

TİCARET

Gazinoda pencere önünde oturmuş, gelip geçenleri seyrediyorlardı. Bir aralık önlerinden iri, yarı, ensesi kalın bir adam geçti:

— Şu adamı gördün mü?

— Evet, kimdir?

— Çok zengin bir tüccar.. Yaman bir adamdır! İki karısı, üç metresi, bir sevgilisi, bir kaç da nişanlısı var..

— Kadın tüccarı desene!

Kadın — Her millet harp sonrası için hazırlanıyormuş. Ibret al. Kavgalarımızın sonunda bir şey getirdiğin yok.

— Yeni kocandan memnun musun?
— Beni âdeta kilit altında tutuyor. Kimseye göstermiyor.
— Kıskanç mı, yoksa kara borsacı mı?

Hikâye

Zevk Meselesi

Pencere açık duruyordu. Salyangoz Ahmet, Çivi Mehmede omuz verdi. Mehmet en usta bir cambazdan daha büyük bir ustalıkla kendini yukarı çekti. Sonra eğilip Ahmedin elini tuttu. O da çıktı. Pencereden içeri girdiler.

Girdikleri yer bir salondu. Meşhur bir zenginin Suadiyedeki köşkünün salonu... Salyangoz Ahmet cep fenerini yakıp etrafta dolaştırdı:

— Ne güzel yer be! dedi.

Çivi Mehmet de onun yanıbaşında:

— Yalancı cennet köpoğlusu!

Diye duygularını meydana vurdu...

— Şu muşamba perdeleri indir de elektriği yakalım.

— Olur.

Mehmet perdeleri indirdi. Ahmet elektrik düğmesini çevirdi. Bir kaç lâmba yandı. Bir daha, bir daha çevirdi. Salon ışığa boğuldu.

Salyangoz Ahmet hayran hayran etrafına bakınıyordu.

— Şu halının güzelliğine bak Çivi!..

— Camilerde bilem böylesi yoktur.

— Ya şu antikalar?..

— Vay anasını!.. Öf, şu karı resmine bak!..

— Canına yandığım gecelikle resim çıkartmış.

— Kimbilir kaç liralıktır?.

— Resmi mi?

— Yok be, geceliği!..

— Bak bakalım büfede yiyecek, içecek bir şey var mı?

Çivi Mehmet büfeyi açtı:

— Hem de neler!.. diye cevap verdi. Vermut içer misin?.

— Doldur iki kadeh de şu koltuklarda oturup seninle karşılıklı parlatalım.

— Olur abi!.

Salyangoz Ahmet, arkadaşının billûr bir kadeh içinde sunduğu vermutu bir çekişte yuvarladıktan sonra:

— Ulan Mehmet! dedi. Bu işte bir zaman daha çalışıp para yaptıktan sonra böyle bir köşk satın alıp namusumuzla yaşayalım!.

— Ben de onu diyecektim abi!. Ama biz lâfa daldık. Daha işe başlamadık. Hizmetçi kız dönerse hapı yuttuğumuz gündür.

— Bizim Nuri onu iki saatten evvel bırakmaz. Zaten kızın da onda gönlü var. Biz köşkü soyup soğana çevirinceye kadar onlar da Koçonun birahanesinde keyif çatacaklar.

— Aşkolsun şu Nuriye doğrusu... O olmasa biz bu gece buraya zor girerdik.

— Sen ağana dua et!.. Evdekilerin bu gece düğüne gideceklerini ben öğrendim. Nuri ile hizmetçi kızın yıldızlarını barıştıran da benim!.

— Hani böyle bir soygun tarihe geçmemiştir biliyor musun?

— Ne sandındı?..

— Haydi başlıyor muyuz?.

— Koltuk da öyle yumuşak ki âdeta gevşedim.

— Eşyaların hepsi lüküs!..

— Acaba bu köşkü satarlar mı dersin?

— Neye sordun?

— Dedim ya, çulu düzelttikten sonra böyle bir köşke çekilip herkes gibi ben de namusumla yaşamak istiyorum.

— Para olduktan sonra neye satmasınlar be abi?..

— Eşyaları?.

— Onları da alırsın!.

— Ama ben olsam bu masayı böyle ortalık yerine koymazdım.

— Ne yapardın?.

— Şu yana çekerdim.

— Orada daha mı güzel olurdu?.

— Elbette!.. Hele sen şunu tut bakayım!.

Biri bir ucundan, öbürü öbür ucundan tutup masayı duvarın dibine aldılar. Salyangoz Ahmet ellerini çırptı:

— Devamı 11 inci sayfada —

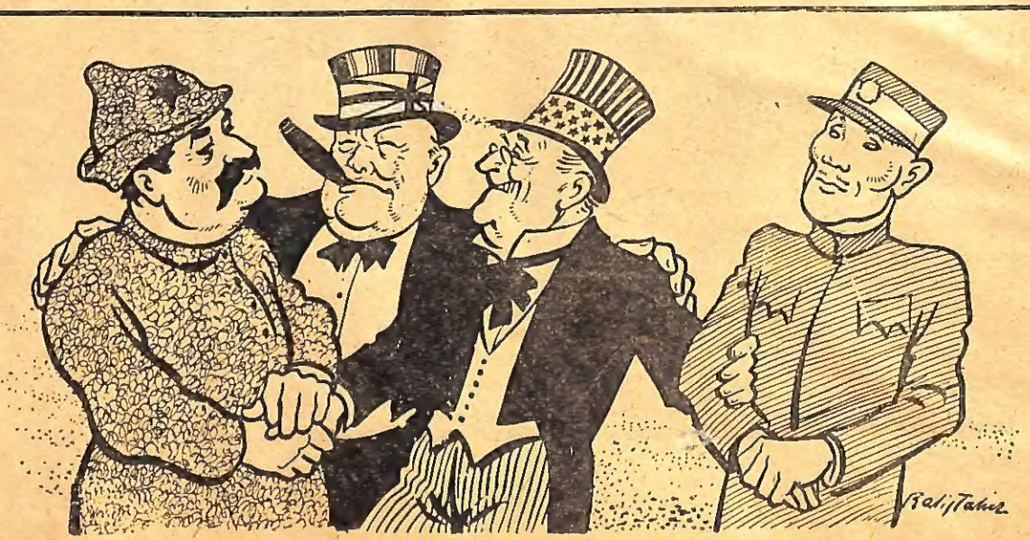

Müttefikler — Artık gelecek toplantımızı Berlinde yaparız...

Akıl Hocası

Zonguldakta K. K. :

"1. On beş gündür tanıştığım kız bana âşık olmuş. Nasıl kurtulurum?

2. Bir senedir seviştiğim kız bana küstü. Nasıl barışırım?„

CEVAP :

1. Bir senedir seviştiğiniz kızla barışırsanız...

2. On beş gündenberi tanıştığınız kızı göstererek!.

★

Zonguldakta S. K. :

"On dört yaşını henüz bitirdim, yakın zamanda tanıştığım birine âşık oldum, o beni hiç sevmiyor... Ne yapayım?„

CEVAP :

Hiç üzülmeyiniz... Sizde bu yaş ve bu baş varken arkadaş hasreti çekmezsiniz!

★

İnegölde Y. K. :

"1. Şehrimizin çamurlarını Marmara suyu ile karıştırıp çömlek fabrikası yapmak istiyorum, ne dersiniz?

2. Çok içtiğim halde sarhoş olamıyorum, sarhoş olmak için ne yapayım?„

CEVAP :

1. Akıllıca bir iş. Bizim Göksu çamurlarından testi, bardak yapanlar altın kırıyorlar.

2. Kendi paranızla içtiğiniz için sarhoş olamıyorsunuz: İçtikçe *içkinin fiyatı aklınıza geliyor, gözleriniz dört açılıyor...* Sarhoş olmak için bir de bedava içmeyi tecrübe ediniz!

★

İzmirde İ. D. :

"17 yaşında bir esmer güzeliyim. Bana hayran olduklarını söyliyenlere red cevabı verince hepsi benim aleyhimde bulunuyorlar, fakat yine peşimi bırakmıyorlar... Neden?„

CEVAP :

Sebebini sualinizin başında söylemişsiniz: Hem 17 yaşındasınız, hem güzelsiniz!

★

Yalovada H. Ü. :

"İki senedir sevdiğim bir kız var, ablası aramızı bozmak istiyor... Acaba sevgilimle evlenmek istesem, ablası dururken küçük kardeşini vermeyiz, demezler mi?„

CEVAP :

Hem derler, hem demezler... Cevabın şekli sizin kıl kuyruk, yahut yağlı kuyruk olmanıza bakar.

★

Adapazarında N. C. K. :

"1. Kız ve erkekte güzellik diye vasıflandırılan hikmet nedir?

2. Dünyada sevgiye karşı koyabilecek bir kuvvet var mıdır?

CEVAP :

1. Kızda olsun, erkekte olsun, güzellik denen hikmet, zekâ ile malûmatın eksikliğini renk ile çizginin doldurmasıdır...

2. Eskiden yoktu, şimdi çok... Para, mevki, şöhret ve emsali şeyler!

★

Akşehirde K. Y. :

"1. Çok sevdiğim kızı bana vermek istemiyorlar... Ne yapayım?

2. Evlendiğim kızla mesut olduğumu arkadaşlarım çekemiyorlar... Ne dersiniz?„

CEVAP :

1 ve 2. Böyle timarhane raporu gibi mektup yazana karşı ne yapılır, ne denir?. Biz ne yazsak o bildiğini okuyacak değil mi?..

★

Sivasta X. :

"1. İnsan ilk sevgilisine niçin döner?

2. Kızlardaki hassasiyet neden erkeklerde yok?„

CEVAP :

1. Ayrıldıktan sonra ne kadar gelişmiş olduğunu anlamak için.

2. Müvazene meselesi: Erkeklerdeki muhakeme üstünlüğü ile denk olsun diye.

★

Konyada S. Y. :

"1. Henüz yaşım kırk... Yirmi yaşlarında birini seviyorum. O, bu sevginin farkında değil... Kendisi ile evlenmek için ne yapayım?

2. Genç kızlara pek kızıyorum, bütün erkekleri peşlerine takıyorlar... Onlara karşı nasıl hareket etmeliyim?„

CEVAP :

1. Kırk, bir kadın için oldukça manalı bir yaş... Kadın kısmı, bu güzel yaşı, yaşının yarısına varmış olan erkeklerle meşgul olarak mânasız bir hale getirmemeye çalışmalı!

2. Kızların kabahati yok ki... Elinizden gelirse, erkeklere karşı vaziyet alın!

★

Mardinde E. G. :

"1. i r b s n y s r n n a s y e c.s.
m m i e d a e d i a r i m r ş e...

CEVAP :

e d n e v i r e m a ç a c a t a r ü m!

Çanakkalede Ş. S. :

"1. Beni benden kıskanan acaba seni ondan kıskanmaz mı?

2. Akıllıyım amma neden akılsız çıktım?

3. Seversem ne olur?

4. Zekâmın ihanet etmemesi için ne yapmalıyım?„

CEVAP :

1. Ne halettiğini biliyor mu?. Elbette kıskanır...

2. Aklın geçer akçe olmadığını anladığınız için akıllılığınızdan!

4. Vaktinizle nakdinize yazık olur.

4. Profesör Mazhar Osmanın kontrolüne emanet edin!

Akıl Hocası

— Bugünlerde İstanbulda sudan para kazananlar çoğaldı..
— Sütçülerden mi bahsediyorsun?
— Hayır, kömürcülerden!..

BİZİM PROFESÖR

Bizim profesör sabahleyin evden çıkıyordu. Karısı kendisini uğurlarken:

— Kocacığım, dedi, her şeyi unuttuğundan emin misin?

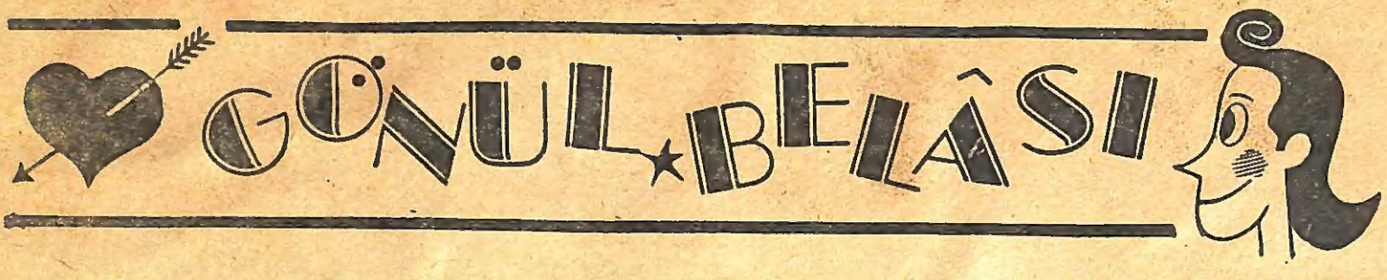

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 19 —

— Çok mu yakıştı?

— O da söz mü? Aman yarabbi, sultanlara döndün! Gel şöyle gel, gel de odada göreyim!.

Lâkin..... Bu elbise, bir saat sonra..... Bir anda, hiç beklenmiyen, akla getirilemiyecek, havsala almıyacak bir fırtınanın kopmasına sebep oldu.

Elbisesini çıkarıp yemeğe inen karı, koca, zevkle, yemeklerini yedikten sonra kalktılar. Kalkar kalkmaz Tahire hanıma bir dalgınlık arız oldu. Mutfağa gidip gelirken, yemek odasının köşe minderine çekilmiş olan Muhsin efendinin önünde dikildi:

— İyi hoş, paran vardı da aldın! O elbiseyi kime benziyeyim diye aldın? Söyle bakayım...

Muhsin efendi şaşırdı, başını kaldırıp karısının yüzüne şehlâ gözlerle baktı:

— Kime mi benziyesin? O da ne demek?

— Öyle ya, bunu benim kara gözlerim için almadın!

— Canım, neler söylüyorsun?

— Elbette, böyle elbiseyi dışarıda tangolar giyiyor. O tangolardan biri de senin gönlüne girmiş zahir... Evde iken gözümde parlasın diye aldın, bunu bana giydiriyorsun. Ben de sözüm ona karın diye ortada...

— Yahu, Tahire, kendine gel, o nasıl sözler öyle?

— Sus sus, ben kendimdeyim, ne ettiğimi de biliyorum. Sen benim sözüme cevap ver, kime benzetiyorsun beni?. Demin bir şeyler yumurtladın?. "Tıpkı tıpkı...., diyordun!. Hadi söylesene, söyle diyorum. Ay bu herif beni çatlatacak, söyle be adam?..

Ve sonra Tahire hanım bütün bir gece kâh bağırarak, kâh çıkışarak ve bazan da ağlıyarak mütemadiyen söylendi, söylendi.

— 5 —

Bir sonbahar günü evlerinin arkasındaki küçük boş eve, yeni bir kiracı geldi: Anadolulu, yeni evli bir çift... Gürültülü bir sesleri vardı. Kadın ufarak, kara gözlü, şeytan gibi bir şeydi. Körpe yüzünden, yuvarlak, oynak, kıvrak vücudundan hayat fışkırıyordu. Erkek uzunca boylu, sarışın, mavi gözlü, gürbüz bir adamdı. Yorgancılık yapardı. Sabah çok erken çıkardı. Akşam ise hava kararmadan gelirdi.

Tahire daha ilk günden itibaren bu genç karı kocayı gözlemek gibi bir tiryakiliğe kapıldı. Akşam olur olmaz pencereye oturur, tülü indirir, evin içi avucu içindeymiş gibi göründüğü için istediği gibi seyrederdi. Bu temaşa esnasında kâh yüreği heyecania çarpar, kâh kızar, kâh utanır, bütün vücudu ateş içinde kalırdı. O küçük ev ona bir aşk cenneti halinde görünürdü. Fakat bu cenneti bazan kıskanır, dişlerini sıkar, entarisinin yakasını dişleri arasına alıp ısırarak homurdanırdı.

Ufacık köylü kadının kıvrak, güzel bir sesi vardı. Kocası eve gelince yanık şarkılara başlardı. Onun tıpkı bir dümbelek ahengi ile:

Gel gel cıvalak, gel gel cıvalak,
cıvalak cıvalak var!...

şarkısı Tahire hanımı yerinden oynatır:

— Zahir oynuyor, göbek atıyor olmalı! derdi. Fakat için için küçük köylü kadının sesine karşı büyük bir muhabbet duyardı.

Bir sabah, bir bayram sabahı, dükkânların kapalı olduğu bir sabah Tahire hanım arka odaya girince gayri ihtiyarî pencereye gitti ve tülün arkasından komşuya baktı:

Aman Allahım, şimdiye kadar böylesini görmemişti. Küçük kadın kocasının dizine oturmuştu. Burun buruna idiler. Kadın ara sıra yumuk elini uzatarak erkeğinin yanık yüzünü okşuyor, uzanıyor, yüzünü boynuna sokuyor, küçük öpücüklerle öpüyordu.

Sonra erkek koca elleri içine onun siyah başını alarak kendine çekiyor, yüzüne, yanaklarına boynuna dudaklarını konduruyordu.

Bu şahane aşk, Tahire hanımın yüreğinde birdenbire öyle coşkun bir his uyandırdı ki, döndü, dışarı fırladı ve sokak üstündeki odada gazetesini okuyan kocasının kolunu yakaladı:

— Gel, bak, gel, çabuk gel!.

Muhsin efendi şaşırmıştı. Karısının zorile yerinden kalkarken terliğini bulmağa çalıştı:

— Canım ne oluyor, ne var? söylesene...

— Çabuk gel, gel de sana karı kocanın ne olduğunu göstereyim. Gel gel!.

Ve zavallı Muhsin efendiyi öyle bir sürükleyiş sürükledi ki, omuzları, kolları kapılara çarptı.

Odaya girince Tahire hanım:

— Yavaş, dedi. Sesini çıkarma, şuraya bak, otur otur da bak. Görüyor musun!.

Genç karı koca öyle bir aşk âlemine dalmışlardı ki, pencereden göründüklerinin, seyredileceklerinin bile farkında değillerdi. Kadın iki dirseğini erkeğinin geniş göğsüne dayayıp onun boynunu elleri içine almıştı. Erkek de karısının yanaklarını avuçları ile kapamıştı. Ara sıra uzanıp birbirlerini kokluyorlardı. Tıpkı kuşlar gibi sevişiyorlardı. Burunları, dudakları, çeneleri, kuş gagaları gibi hafifçe birbirine değiyordu.

Muhsin efendi bu sahneyi görünce birden utandı:

— Aman Tahirem, günah, ayıp!..

Tahire onun bileğini huşunetle yakaladı:

— Sersem, günah olduğunu ben de biliyorum. Fakat... Göresin, gözün açılsın diye gösteriyorum. Bak, âlem nasıl birbirini seviyor, görüyor musun? Sen böyle şeylerden ne anlarsın? Senin için ayıp, günah!. Aman, Cenabı Hak karı kocaya böyle emretmiş. Böyle olunca da gönül bağı bağlanır... Kaç yıl oldu, kaç yıl geçti, sen böyle bir şey yaptın mı?. Beni böyle sevmeğe kalktın mı?.

Tahire hanımın gözleri dolmuştu. Boğuk boğuk, sesi dolu dolu söyleniyordu:

— Sana vardığım gecedenberi bir tatlı sözünü duydum mu?... Şöyle elini uzatıp da beni sevdin mi?.

— Aman Tahirem, ben seni sevmedim de kimi sevdim?

— Sus, bir de yalan söylüyorsun! Ne zaman sevdin, ne gün sevdin?. Sevseydin, ben de seni yılan gibi görür mü idim?

Bu söz Muhsin efendiye dokundu, gözleri doldu:

— Tahirem, elmasım, seni aldım alalı, benim gönlümün ahı eksik oldu mu ki?. Gece gündüz demeden, gözlerime uyku sokmadan hep seni sevdim. İsteseydin ben de bu adam gibi seni severdim. Her seferinde beni azarladın, yanından kovdun, sokmadın... Gönlüm öyle dolu idi ki, seni...

Tahire hanım, kocasını dinlerken, onun yüzünde yine bir takım çirkinlikler görmeğe başlamıştı. Aman Allahım, her seferinde, şu kadar sene var ki onu hep böyle görüyordu. Niçin, neden? Ne sebepten böyle oluyordu?

Gözlerini kaldırıp komşuya çevirdi: İşte, karı koca bu sefer yanak yanağa vermişler, birbirlerine sarılmışlar, gözlerini yummuşlar, ağır ağır sallanarak, ikisi birden, hafif bir şarkıya başlamışlardı. Tahire bu şarkının her kelimesini kulağından gönlüne akıtarak dinliyordu:

Aman.. Evlerine varamadım arımdan
Ayırdılar beni nazlı yarimden
Kim ayrılmış ben ayrılam yarimden
Armut ta dalda, edalı yardan ayrılmam ben de
Kık ayrılmış ben ayrılam yarimdan.

Tahire hanım gözlerinde iki damla yaş olduğu halde dönüp kocasına baktı. Muhsin efendi dalgın, baygın, hayran, mephut, sükûtî ve mütehassir bu sahneye bakmıyordu. Baktı, dinledi, baktı, dinledi:

— Hey Rabbim, ne bahtiyar kulların varmış! diye mırıldandı.

Bu söz, bir nevi isyandı. Tahire hanım bu isyanın bütün sebeplerini üzerine alındı, hırsla dönüp kocasını kolundan yakaladı, deminki gibi sürükledi, karşı odaya götürdü:

— Ne imiş, ne dedin? Ben mi seni böyle ahlı ohlu ettim! Allahın talihli kulları varsa, Allah vergisi onlar... Sen erkek oldun da, Allahın vergisini kullandın mı? Gözümde büyüdün mü? Şu evde var mısın, yok musun? Belli değil. Erkek dedin mi, bastığı yeri inletir, sesi ile tavanları çınlatır. Senin miskin kedilerden farkın var mı? Kadın mısın, erkek misin, nesin? Belli değil... Gönülm, gönlüm diyorsun? Gönlün olsaydı, kurumun da, gururun da olurdu!. Bu halinle beni de kendine sevdiremedin. Bak âlemin yorgancı ayısı, nasıl da koklamasını biliyor... Sen ise, değil koklamak, iki çift tatlı lâf bile...

— Aman Tahirem, ayağını öpeyim, ben de sana neler, neler söylemedim de, sen avukatlık etme, diye lâflarımı ağzımda bırakmadın mı?

Tahire hanım, kendisinin de tayin edemediği bir hisle arzusunun şahlanışı neticesinde boşlukta kalması yüzünden, birdenbire ye'se düştü, gözlerinden yaşlar akarak döndü, mutfağa indi.

Eğer Muhsin efendinin dilinin hassası çok fazla olmuş olsaydı, öğleyin yediği yemeğin içinde Tahire hanımın göz yaşlarının lezzetini alabilirdi.

— 6 —

Bir gece varısı Muhsin efendi kalktı ve sabaha kadar uyuyamadı. Fena bir rüya görmüştü. Karısını bir havuz içinde çırıl çıplak karşısında bulmuştu. Bembeyaz vücudile, anadan doğma çıplak... Muhsin efendi bu manzara karşısında hayran kalacağına dehşete düşmüş, hemen eline bir peştemal geçirerek koşmuş, havuzdan gülerek çıkmakta olan Thirenin vücudunu bu peştemal ile sarmıştı. Fakat peştemalı kuşatmak üzere kolları ile Tahireyi sarınca, birdenbire bir şey olmuş, Tahirenin vücudu bir yılan haline gelmiş, peştemalın içinde çırpınmağa başlamıştı. Çırpınıyor, çırpınıyor başını peştemalın bir kenarından çıkararak Muhsin efendinin yüzüne doğru uzatıyordu. Dili bir kelebek gibi çırpınıyordu.

Muhsin efendi dehşet içinde bu zehirli dilden yüzünü uzaklaştırmağa çalışırken birdenbire uyandı.

Sabah gün ışığı vuruncaya kadar uyuyamadı. Yatağında uzanıp sıkıntı içinde kıvrandı, durdu. Dışarıda gün aydınlığı başlayınca perdelerden birini açtı, mindere oturdu. Gözleri karısında idi. Gün ışığı vurdukça Tahirenin hatları da birer birer meydana çıkıyordu. Aman yarabbi, aman yarabbi, ilk defa, Tahire ile evliliğinin ilk gününden bugüne kadar, ilk defa, onda bir takım çirkinlikler buluyordu. Gözlerinin altı çizgilerle dolmuştu. Ağzı buruşup çarpılmış, çenesi bir tarafa kaymıştı. Alnı bum buruşuktu. Kaşları samurluğunu kaybetmiş, süpürge tohumlarına dönmüştü. Boynu, o eskiden billûr gibi duran boynu üzerinde bir takım çizgiler peyda olmuş, çene kemiklerinden etler sarkmış, omuzları yuvarlaklıklarını kaybetmişti.

— Arkası var —

HİKAYE

— 8 inci sayfadan devam —

— Şimdi şu koltuğu da beri yana almak lâzım... Gel, yardım et!...

— Olur abi!.

— Hah, şimdi oldu. Ama karının resmi arkada kaldı. Onu da karşıma asıp dalga geçmeliyim!.

Tablonun yeri değişti. Onu asmak için büfeyi iki metre kadar ileri aldılar. O zaman halıyı yan çevirmek icabetti. Radyoyu daha görünür bir yere çektiler. Büfedeki şişeleri meydana çıkarıp Çakırın meyhanesindeki gibi sıraya dizdiler.

Bu değişiklikler kolay olmuyordu. Çünkü eşyalar hep de ağır mı ağırdı. Duvarda fütürist ressamlardan birinin bir kadın portresi vardı. Ters asılmış sandılar. Yan çevirince Salyangoz Ahmet gülümsedi:

— Gördün mü bak, yanlış asmışlar.

— Neresi bu abi?

— Tanımadın mı ulan?!. Eminönü meydanı!.

— Tramvay falan yok?!.

— Akşam üstü yapmışlardır!.

— Artık toplanalım be abi!.. Nerede ise dönecekler. Şu gümüş takımlardan başlıyorum!.

Salyangoz Ahmet, Çivi Mehmedin elini sıktı:

— Dur!..

— Neden?

— Evin düzenini bozma!.

— Ne olacak?

— Ben burayı böylece satın almak istiyorum.

— Dalga geçme be abi!.

— Beni dinle sen!. Parayı başka yerden kazanırız. Bu köşek beni çok sardı. Böylece kalsın!.

— Alay etme abi!..

Çivi Mehmet çok yalvardı, çok yakardı ama Salyangoza söz dinletemedi. Üstelik Ahmet:

— Mendilini çıkar da şu halıyı sil! dedi. Çamurlu ayaklarınla ortalığı berbat ettin!.

Çivi Mehmet, içinden küfrederek ustasının bu emrini de yerine getirdi. Sonra, hırsız girmesin, diye pencereyi kapayıp kapıdan çıkıp gittiler.

* * *

Nuri, hizmetçiyi oyalayım derken fazla içirmiş, kızı sızdırmıştı. Köşkün sahibi yeni zenginler eve ondan evvel döndüler. Salona girdikleri zaman bay da, bayan da birer çığlık attılar. Eve hırsız girdi sandılar. Fakat hiç bir şey çalınmamıştı. Bunu anlayınca heyecanları yatıştı. Birer koltuğa çöktüler. Bayan etrafına bakınarak:

— Biliyor musun, dedi, kim düzeltmişse güzel düzeltmiş şu salonu!.

Bay da heyecanla yerinden fırladı:

— Ben de onu diyecektim. Şu dekoratör müdür, ne karın ağrısıdır, kalpazan herif hem dünyanın parasını almış, hem de evi mobilyacı dükkânına benzetmişti!..

Çalapala

SEKİZİNCİ SAYISI ÇIKTI

Bugünün mühim hâdiselerini takip edebilmek ve tarihin birinci plâna getirdiği eski vak'aları tekrar gözden geçirmek için behemehal "Aylık Ansiklopedi,, yi okumak lâzımdır. "Aylık Ansiklopedi.. her evin temel direğidir.

MİDE - BARSAK - KARACİĞER

hastalıklarına tutulmamak için en iyi çare

TEMİZ YAĞ

Kullanmaktır.

Veral

Yağ sergisi

İstiklâl caddesi, Parmakkapı No. 64 Tel: 41775

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECAT ismine dikkat.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın, basılmasın geri verilmez.

Kat'iyen İhtiyarlamıyan

KADININ SIRRI

45 yaşında olmasına rağmen yüzünde hiç bir buruşukluk olmadığı gibi teni de bir genç kızınki gibi taze ve yumuşak... İşte Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. K. Stejskal tarafından keşf ve «Biocel» tabir edilen şayanı hayret gençlik unsurunun sihrâmiz tesiri budur. Bu «Biocel» şimdi penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzleri için de Beyaz renkteki Tokalon Kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve cildi beyazlatıp kadife gibi yumuşatır Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

BAŞ, DİŞ Nezle, Grip

Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Her yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

Karikatür

(ÇOCUKLU KADINLARIN TRAMVAYIN ÖNÜNDEN BİNMESİNE MÜSAADE EDİLDİ)
Vatman — Bayan üç çocukla buraya binemezsiniz, servis arabasını bekleyiniz!..

T.T. POSTASI

Fatih, daimî okuyucu S. Ö. C.:

S — Tombul teyzeye uzun saç yakışır. Neden uzatmıyor?

C — Sonra adamakıllı kıvıramaz diye korkuyor.

T. Kenar (Yapı usta okulu):

S — Tombul teyzenin vücuduna göre başı, ayakları ve kocası neden küçük?

C — Büyük başın derdi büyük olur. Onun için hem başı küçüktür, hem de başının derdi.

Çankırıdan N. E. G.:

S — Pamukla Yumuk anaları ayarına erebilecekler mi?

C — Yumuktan ümitvarız, Pamuğu Hallacı Mansur bilir.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S. ... Bas ıldığı yer: Yedigün Matbaası